

N:o 44 UUDENVUODEN PÄIVÄN JÄLKEISENÄ SUNNUNTAINA [vajaa]

Saarna kasteesta [vajaa]

[alku kateissa] - - -ti, etteivät ruumenet kelpaa viskaajalle ruuaksi. Ja vaikka Pohjan maalla, kussa on polttopuita ilmankin viljalti, ei polteta ruumenia. Mutta Kaanaan maalla, kussa ei ole niin paljon polttopuita kuin täällä, siellä poltetaan ruumenia.

Nyt on kysymys tämä: Kutkas ovat ruumenet? Eivät armonvargaat tahdo omistaa itsellensä tätä paikkaa Raamatusta. Mutta me kuulemme kaikista asi-anhaaroista, että ne ovat ruumenet, sillä armonvargaat ovat likimmäiset Jumalalle,

niin kuin ruumenet ovat likimmäiset viskaajalle. Ja niin kuin ruumenet eivät pakene ollenkaan edemmäksi, vaikka riihenperkaaja viskaa niitä samalla voimalla kuin nisuja, niin armonvargaat eivät pakene sen Suuren Viskaajan kädestä, vaikka Hän niitä viskaa. Ja minkäs tähden he eivät pakene? Sen tähden, että tuuli vastustaa. Nämä ruumenet eivät pakene, vaikka heitä viskataan.

Mutta älä huoli, koska Viskaaja kerkiää viskaamasta, saavat ruumenet nähdä, mi-

hinkä heitä viimein viskataan. Ei Hän ole vielä kerinnyt viskaamasta. Mutta aika tulee, että Hän alkaa mittaamaan, paljonko Hän on saanut jyviä pellostansa. Ja silloin Hän polttaa ruumenet sammumattomalla tulella. Mihinkäs virneet pannaan, joita viskaamalla ei saateta erottaa jyivistä? Pannaanko niitä jyväin kanssa sekaisin aitta-
taan? Ei suinkaan, sillä niistä tulee paha maku elolle, jos heitä jauhatetaan sekaisin nisujyväin kanssa. Mutta minä luulen, että seulomalla erotetaan virneet jyivistä. Ja sillä lailla puhdistetaan nisut. Vaikka Kanaan maassa ei kasva niin paljon virneitä kuin täällä, kussa pelto ei ole vielä korjattu. Mutta ei suinkaan se Suuri Riihen-Perkaaja, josta Johannes puhuu, syö virneitä eikä kalhoita, vaan puhdasta eloa tahtoo Hän syödä.

Suuri Riihenperkaaja on perkaamassa riihensä, ja ruumenet, joita paljon on, eivät pakene kauas Viskaajan kädestä, niin niiden harvain sielujen, joita Riihen Perkaaja on saanut työmieheksi ja apulaisiksi siinä riihen perkaamisessa, pitäisi ruukoilla siementen Herraa, että he saisivat päiväpalkkansa, ei rahassa, mutta elossa, että koska siementen puutos tulee, heillä olisi siemeniä pantavaksi maahan, joka on puhdas virneistä. Sillä vaikka tänä vuonna on saatu vähäsen pellostaa, kuka tiesi pahat vuodet tulevat, koska ei ole mitään pantavavaksi riiehen, eikä mitään perkaamista. Niin kuin te muistatte ennen olleen.

Jos nyt ette säästä pahan vuoden varaa tulevaiseksi ajaksi, niin ei ole viimein siementäkään omasta takaa. Ja millä sitten kylvetään, koska siemenet loppuvat? Älkää syöttäkö eloanne hevosille ja luontokappaleille, vaan säästäkää, säästäkää vaivaisille, jotka nääntyvät nälässä. Sillä ne tarvitsevat paremmin eloa kuin hevoset

ja keiturit, joille pitää annettaman risuja pureskella.

Nyt me korotamme sydämemme huokauksilla sen Suuren Riihenperkaajan tykö, joka kokoaa nisut aittaansa, mutta ruumenet polttaa Hän sammumattomalla tulella, että Hän lainaisi meille siementä, puhdasta ja virneetöntä, että me saisimme Hänen esimerkkinsä jälkeen kylvää Hänen pyhän siemenensä peltoon, ja että ne siemenet putoaisivat hyvään maahan. Kuule sinä Suuri Siementen Herra köyhäin peltomiesten rukous: Isä meidän, joka olet taivaissa jne.

Tämän päivän pyhässä evankeliumissa puhutaan Vapahtajan kasteesta, joka tapahtui Jordanin virrassa. Mutta me tiedämme, ettei olisi Vapahtaja tarvinnut kastetta, joka ilman kastetta oli puhdas ja synnitön. Kuitenkin tahtoi Hän esimerkittänsä pyhittää tämän pyhän toimituksen, että se tuli pyhäksi sakramentiksi. Sillä me olemme kaikki synnillisestä siemenestä syntyneet, ja tarvitsemme uudensyntymisen peson kautta tulla puhdistetuksi siitä saastaisuudesta ja synnin loasta, joka on tarttunut ihoon äidin kohdusta.

Me puhumme nyt siitä hengellisestä kasteesta, joka tapahtuu Pyhällä Hengellä ja tulella. Koska vastasyntynyt ihminen kastetaan Pyhällä Hengellä ja tulella, tulee hän puhdistetuksi siitä synnin saastaisuudesta, joka on tarttunut ihoon äidin kohdussa. Me olemme tosin ennen vedellä kastetut ja siinä kasteessa ylös otetut Jumalan armoliittoon. Mutta tämä kaste ei saata meitä puhdistaa synnin saastaisuudesta, koska me olemme jälkeen rikkoneet kasteen liiton ja saastuttaneet meidän sielumme vuotavalla pirun paskalla ja vanhan Aatamin sonnalla. Piru on paskantanut meidän päällemme. Ja siitä pirun paskasta

nousee semmoinen haju, ettei Taivaallinen Vanhin saata ottaa meitä syliinsä, ennen kuin Hän pesee vasta uudesta syntyneitä puhtaaksi siitä synnin saastaisuudesta Pyhällä Hengellä ja tulella.

Kyllä vissimmästi suruttomat luottavat paljon sen päälle, että he ovat kerran kastetut vedellä. Mutta eivät ne sokeat raukat tiedä, että piru on jälkeen monta tuhatta kertaa paskantanut heidän päällensä. Ja että he ovat niin hirmuisesti sokaisseet itsensä paskalla ja vanhan Aatamin sonnalla, etteivät he enää tyhjä tunne pirun paskaa sisältä. Niin kuin sika usein seisoo paskahyysikän alla, niin seisoo myös luonnollinen ihminen pirun paskahyysikän alla, eikä moiti ollenkaan, että piru laskee vuotavan ja vetelän sontansa hänen päällensä. Moni hengellinen sika aukaisee vielä suunsa ja ottaa makealla himolla vastaan, mitä rietas perseestänsä laskee. Ei suinkaan hengellinen sika laita laiduntansa, koska hän seisoo pirun paskahyysikän alla ja syö pirun paskaa ja vanhan Aatamin sontaa.

Moni hengellinen sika pitää sitä vuotavata pirun paskaa makeana, vaikka hänellä olisi parempaa ruokaa tarjona. Mutta ei hän huoli siitä paremmasta ruoasta, niin kauan kuin se vuotava pirun paska vuotaa pirun perseestä. Nyt tahtoo semmoinen hengellinen sika tulla Taivaallisen Vanhimman syliin semmoisena, paskassa ja sonnassa, niin kuin hän on. Ei hän ole ainoastansa ulkonaisesti sokaistu, mutta pirun paska on painanut hänen lihansa, ettei se kelpaa muille kuin pirulle paistiksi. Ei semmoinen tule puhtaaksi sillä, että häntä on kerran kastettu vedellä, sillä hän on, niin kuin Paavali kirjoittaa kreetalaisista, pesty sika, joka menee taas tahraamaan itsensä loassa.

Ja kyllä moni luulee, että semmoinen sika, joka kerran pesty on, ja on jälleen

tahrannut itsensä loassa, tulee sillä hyväksi, että pirun paska kravataan pois ulkoiselta puolelta. Mutta koska pirun paska on painanut hänen lihansa, niin hän ei tule hyväksi sillä, että häneltä kravataan sonta ulkonaisesti. Vaikka skaltattaisiin kuumassa vedessä, ei hän vielä tule puhtaaksi. Kuinkapa hän tulee sillä pesolla puhtaaksi, koska pirun paska on painanut hänen lihansa ja verensä, ettei muu kuin piru ja tuonen koirat lystännä hänen lihaansa syödä. Hänet pitää siis kastettaman Pyhällä Hengellä ja tulella, ennen kuin hän saattaa Jumalalle kelvata.

Sen tähden sanoi myös Johannes: "Minä kastan tosin vedellä, mutta minun jälkeeni tulee se, jonka kengännauhoja minä en ole kelvollinen päästämään. Hänen pitää kastaman teitä Pyhällä Hengellä ja tulella. Vapahtaja sanoi myös itse: "Minä tulin sytyttämään tulta maan päälle." Ja tämä hengellinen tuli on se valkeus, jota maailman orjat pelkäävät. Se valkea, jonka Vapahtaja sytytti, näkyi niin kuin viileskellyt kielet helluntaipäivänä. Mutta maailmanlapset pelkäävät sitä valkeata, ja luulevat, että se on riettaan hengen tuohusvalkea. He luulevat itsensä puhtaaksi, koska he ovat vedellä kastetut, eivätkä niin muodoin tahdo tulla kastetuksi Pyhällä Hengellä ja tulella.

Mutta ei suinkaan yksikään tule osalliseksi taivaan valtakunnasta, joka ei ole kastettu Pyhällä Hengellä ja tulella. Koska joka ihminen, joka kahden jalan päällä käypi, on kasteen jälkeen sokaissut ja tahrannut itsensä synnin loassa, ja pirun paskalla pilannut itsensä, kuinkas saattaa Taivaallinen Vanhin ottaa sen kaltaisia syliinsä ilman puhdistamatta? Ottaakos teistä yksikään sitä lasta syliinsä, joka on sokaissut itsensä? On paskaa kaivanut kynsillänsä ja vielä suuhun pannut sontaa,

ja hieronut kaikki vaatteensa paskalla. Ei yksikään vanhin ota sen kaltaista syliin, ennen kuin hän on ensinnä korjannut sen. Ja te näette, mikä suuri vaiva tulee Vanhimmalle siitä korjaamisesta.

Mutta muutamat lapset eivät tahdo antaa itseensä korjata. He riestävät kyllä Vanhimman syliin semmoisena kuin he ovat, nimittäin sokaistuna. Mutta jos Vanhin tahtoo heitä korjata ensinnä, niin he parkuvat, potkivat ja kynsivät. Eikä saa Vanhin korjata muutamia lapsia sen tähden, että he potkivat vastaan ja parkuvat, niin kuin mikä suuri rangaistus olisi, koska heitä korjataan. Juuri niin tekevät myös vanhan Aatamin lapset, koska Taivaallinen Vanhin tahtoo Pyhällä Hengellä ja tulella kastaa eli korjata ja puhdistaa heidän sydämiänsä siitä pirun paskasta, jolla he ovat sokaisseet ja tahranneet itsensä lapsuudesta saakka. He parkuvat ja puikivat vastaan, koska Vanhin ottaa heitä kiinni korjatakseen heitä. Ja muutamat pakenevat ulos ja karkaaavat, koska Vanhin tahtoo heitä korjata, ja sanovat niin kuin Pietari: "Ei sinun pidä ikänänsä minun jalkojani pesemän." Niin pakenevat vanhan Aatamin lapset, koska Taivaallinen Vanhin tahtoo korjata pirun paskaa heidän sydämistänsä. Se on heidän mielestäänsä niin suuri prässi, että tulla korjatuksi. Ennen he pikemmin käyvät paskassa ja sonnassa, kuin että he antaisivat Vanhemman korjata itseänsä.

Mutta se on arvattava, että pirun paska on niin pahoin haiseva kalu, ettei se lähde paljaalla vedellä, vaikka Vanhin on kerran heitä pessyt vedellä kasteessa. Kyllä pirun paska vielä haisee. Ja olisi sittenkin parempi, jos he pysyisivät puhtaana, koska Vanhin on heitä pessyt. Mutta niin kuin Paavali kirjoittaa, että pesty sika hieroo itsensä loassa, niin tekevät kaikki hengel-

liset siat. He hierovat ja tahraavat itsensä loassa, etteivät he pirun paskan tähden tunne. Hamasta kiireestä niin kantapäähän asti, kirjoittaa Jesaja, ei ole hänessä terrettä paikkaa, vaan sinimarjat ja veripahat, jotka eivät puserretut ole. Ja pahoin haisevat haavat peittävät koko hänen ruumiinsa. Ja semmoisena, nimittäin täynnänsä sontaa ja pirun paskaa, tahtovat nyt vanhan Aatamin lapset hypätä Taivaallisen Vanhimman syliin ilman korjaamatta.

Ja koska Vanhin tahtoo ensinnä korjata heitä, niin he pakenevat. Ja muutamat, joita Taivaallinen Vanhin alkaa korjaamaan, parkuvat ja potkivat, ja vääntelevät ruumistansa. Ilmankin on hauskeampi pirun paskassa käydä, kuin että tulla korjatuksi. Me sanoimme äsken, ettei pirun paska lähde paljaalla vedellä, vaan Pyhällä Hengellä ja tulella pitää ihmisen sydän korjattaman. Ja ne harvat lapset, jotka antavat itsensä korjata, tuntevat itsensä palavaksi, koska Taivaallinen Vanhin rupeaa puhdistamaan heidän sydämiänsä hengellisellä tulella.

Daavid sanoo: "Minun sydämeni on palava minusssa." Ja opetuslapset Emmauksen tiellä sanoivat: "Eikö meidän sydämemme palanut meissä?" Sydän tuntuu palavaksi, koska Taivaallinen Vanhin on puhdistanut häntä Pyhällä Hengellä ja tulella. Tämä pyhä valkea, jota Vapahtaja tuli sytyttämään maan päälle, on sammunut maailmassa sen hirmuisen höyryn tähden, joka nousee pohjattomuuden pirtistä. Rietas pääsi vielä kusemaan ja paskantamaan siihen pyhään valkeaan. Niin se sammutti sen pyhän valkean, jonka Vapahtaja tuli sytyttämään. Ja ei ole mikään niin paha sammuttamaan tätä pyhää valkeata ihmisen sydämessä, kuin se vuotava pirun paska, jonka hän laskee perseestäänsä niitten sikain suuhun, jotka pitävät sitä

makeana. Semmoisia ei saata Vanhin puhdistaa.

Myös nekin onnettomat ja sokeat raukat, joita Vanhin freistaa Hengellä ja tulella puhdistaa, parkuvat ja kärsimättömyyden tähden potkivat vastaan, koska Vanhin on heitä korjaamassa. Ja kuitenkin menee moni niistäkin, niin kuin pesty sika, toisen kerran hieromaan itsensä loassa ja kaivamaan pirun paskaa. Ja vaikka kuinka Vanhin freistaa lapsiansa korjata, ja Hengellä ja tulella puhdistaa, eivät he kuitenkaan tule koskaan niin puhtaaksi kaikesta pirun paskan hajusta, ettei tunnu enää mitään hajua heissä. Kuitenkin täytyy Taivaallisen Vanhimman ottaa niitä syliinsä, joita hän on kasteen puhtaalla vedellä pessyt, Pyhällä Hengellä ja tulella puhdistanut, ja vielä pyhällä suitsutuksella savustanut. Hänen täytyy, sanon minä, ottaa niitä syliinsä, jotka itkevät ja parkuvat Hänen peräänsä. Hänen täytyy antaa heidän imeä virvoituksen rinnoista, ja sen jälkeen antaa heille suuta, että he vaikeenisivat ja leppyisivät.

Mutta muutamat pahankuriset lapset tahtovat aina istua Vanhemman sylissä. He parkuvat myötäänsä, niin pian kuin Vanhin laskee heitä pois sylistä. Eivät he tahdo antaa sen vertaa aikaa Vanhemmalle, että Hän valmistaisi muille lapsille ruokaa. Mutta me tiedämme, että nuorin lapsi on Vanhemmalle rakkain. Sen tähden, että hän on kaunis, mutta heikko ja kelvoton, eikä saata itseänsä auttaa. Eivät ole vanhemmat lapset niin rakkaat Vanhemmalle, kuin se nuorin lapsi, joka on vastasyntynyt, jonka Vanhin on vasta pessyt ja puhdistanut uudensyntymisen pesolla. Jonka Hän on käärinyt puhtaisiin

liinavaatteisiin. Jonka suuhun Hän tiputtaa muutamia pisaroita armoa vuotavaisista rinnoistansa, koska se on niin kelvoton, ettei hän saata imeä.

Mutta vanhemmat lapset, joista muutamat tuskin saattavat käydä puuta myöten, muutamat juoksevat ulkona, ja muutamat ovat niin kuin käskyläiset Vanhemmalle. Ne eivät ole enää niin rakkaat Vanhemmalle. Eikä Hän jouda niitä enää sylissä kantamaan joka aika. Erinomattain ne, jotka ovat sillä iällä, että he kelpaavat Vanhemmalle käskyläiseksi. Ne eivät saa usein istua Vanhemman sylissä eli syödä rieskaa. Vaikka Hänen täytyy usein antaa niille, jotka ovat heikot uskossa, Hänen täytyy niille antaa rieskaa, niin kuin Paa-vali kirjoittaa kristityille: "Rieskalla olen minä teitä ruokkinut, koska vahvempaa ruokaa ette kannu." Koska nyt Vanhin käskää heidän katsoa perään, mitä ne muut lapset tekevät maailmassa, niin he menevät ja löytävät muutamia pirun paskaa kaivamasta hyysikän alla. Ja käskyläiset sanovat: "Mitäs te siellä pirun paskaa kaivate? Vanhin käski teidän tulla sisälle. Hän tahtoo teitä pestä ja puhdistaa. Onkos teistä makea se pirun paskan haju, koska te aina tahraatte siinä itseänne, vaikka te olette kerran pesty?"

Mutta ne maailmanlapset, jotka pitävät hauskana, että kaivaa pirun paskaa ja syödä sitä, suuttuvat niille käskyläisille ja sanovat: "Katso perseeseen! Jokopa sinä olet puhdas? Ilmankin sinä olet taas tullut tänne juoruja kantamaan. Jos et anna minulle omantunnon rauhaa, niin minä annan sinulle selkään. Minä annan valituksen maaherralle, että sinä haukut kunniallisia ihmisiä." - - -